

Til § 4

Det bestemmes ved *stk. 1*, at forældelsesfristen er 5 år ved fordringer, som støttes på aftale om udførelse af arbejde som led et i et ansættelsesforhold. Bestemmelsen er en undtagelse til den almindelige korte forældelsesfrist i § 3, stk. 1.

Den foreslåede § 4 omfatter de fordringer, der hidtil har været omfattet af § 1, nr. 1, litra e, 1. led, i 1908-loven (»udførelse af arbejde«), men den omfatter ikke 2. led i reglen i 1908-loven (»ydelse af personlig virksomhed af hvilken som helst art«).

Bestemmelsen omfatter alle tilfælde, hvor et ansættelsesforhold hviler på et kontraktmæssigt grundlag, uanset om der er tale om en overenskomst eller en individuel kontrakt.

For så vidt angår de konkrete krav omfatter bestemmelsen arbejdstagers og arbejdsgivers krav mod hinanden i anledning af et ansættelsesforhold. Det væsentligste krav er i den forbindelse arbejdstagerens krav på løn, herunder krav på pension, feriepenge, ATP mv. Arbejdsgiverens krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt løn eller andet er også omfattet, hvis kravet støttes på ansættelsesaftalen. Endvidere er krav i henhold til konkurrenceklausuler omfattet af bestemmelsen. Arbejdstagers krav mod arbejdsgiveren i anledning af arbejdsskader eller andre skader, der er opstået under ansættelsen, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Det bestemmes ved *stk. 2*, at § 3, stk. 2 og stk. 3, nr. 3, finder tilsvarende anvendelse ved fordringer, der angår udførelse af arbejde. Det indebærer, at forældelsesfristen først regnes fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen eller skyldneren, jf. § 3, stk. 2, og at forældelsen indtræder senest 10 år efter forældelsesfristens begyndelsestidspunkt efter § 2, jf. § 3, stk. 3, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås, at den gældende ordning vedrørende »særligt retsgrundlag«, jf. 1908-lovens § 1, stk. 2, som udgangspunkt bevares, men således, at forældelsesfristen for krav, der hviler på et særligt retsgrundlag, forkortes fra 20 år til 10 år samtidig med, at begyndelsestidspunktet ændres fra stiftelsestidspunktet til forfaldstidspunktet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at der skal gælde en frist på 10 år, når der for fordringen er udstedt gældsbevis, når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller når fordringens eksistens og størrelse skriftligt er anerkendt eller fastslået ved en bindende afgørelse, jf. nærmere nedenfor om de enkelte typer af fordringer.

Begyndelsestidspunktet for 10-årsfristen følger af lovforslagets § 2, dvs. at fristen begynder at løbe på forfaldstidspunktet, jf. § 2, stk. 1. Ved gældsbevis og frivillige forlig uden aftalt forfaldstidspunkt vil begyndelsestidspunktet for den 10-årige frist være udstedelsestidspunktet, idet dette tidspunkt må anses for forfaldstidspunktet, når intet betalingstidspunkt er aftalt.

Til nr. 1

Bestemmelsen om særligt retsgrundlag omfatter på samme måde som efter gældende ret *gældsbevis*, jf. nr. 1. Begrebet »gældsbevis« omfatter skriftlige erklæringer, der er ensidige, ubetingede og fikserer kravets størrelse, uanset om dokumentet benævnes »gældsbevis«.

At et gældsbevis skal være skriftligt skal forstås således, at der skal benyttes skrifttegn, men ikke at der nødvendigvis skal være tale om et papirdokument. Et gældsbevis kan således som udgangspunkt være digitalt. For så vidt angår omsætningsgældsbevis, hvor der efter gældsbevislovens kapitel 2 er knyttet en række retsvirkninger til dokumentbesiddelsen, må det dog forudsættes, at der skal foreligge et papirdokument. Der henvises i øvrigt til den ændring af gældsbevisloven, der foretages ved § 2 i lov nr. 539 af 8. juni 2006 om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love (Digital tinglysning). Ved denne ændring bestemmes, i hvilket omfang tinglyste digitale gældsbevis reguleres ved gældsbevisloven. Ændringen er endnu ikke trådt i kraft. Kravet om skriftlighed udelukker derimod mundtlige erklæringer.

I modsætning til 1908-lovens § 1, stk. 2, er ikke medtaget andre skriftlige erklæringer, som indeholder en anerkendelse af fordringens tilblivelse og størrelse. Dette indebærer, at skylderklæringer vedrørende andet end pengeforpligtelser ikke vil være omfattet.

Herudover er der ikke tilsigtet en ændring af gældende ret og praksis i henhold til 1908-lovens § 1, stk. 2.

På samme måde som efter gældende ret er det ikke en betingelse, at der er tale om et eksigibelt gældsbevis.

Udstedes der *pantebrev* for gælden, udgør pantebrevet et særligt retsgrundlag, hvis pantebrevet er et gældsbevis. Dette er ikke tilfældet, hvis pantebrevet